

[Grünbaum.]

derne i forhold til lønmodtagerne, og jeg stillede et spørgsmål til finansministeren, som jeg ikke fik svar på. Jeg spurgte nemlig, om finansministeren agtede at foretage sig noget for at rette skævheden op, og jeg pegede på, at der nu var mulighed for på grundlag af selvangivelserne fra 1969 at foretage en revision af forskudsligningen for 1970 for de selvstændige grupper. Det må kunne gøres, og hvorfor så ikke gøre det?

Mange har spurgt: hvordan kan det være, at den meget stærke skattestrømning tilsyneladende ikke kan mærkes på forbruget? Det er noget, folk i almindelighed taler om. Hvordan kan det være, at forbruget, med den skattestigning der har været, stadig væk kan ligge på det niveau? Muligvis har vi en væsentlig del af forklaringen i underligningen af B-skatteyderne. Den medfører jo en meget betydelig skattecredit, og når dertil kommer det af regeringspartierne gennemførte særlige 10.000 kr.s skattefri fradrag, der især kan udnyttes og udnyttes af de selvstændige erhvervsdrivende, så er det da slet ikke usandsynligt, at man i disse to forhold har en meget væsentlig del af forklaringen på, hvorfor det varer så længe, inden man generelt mærker noget til forbrugsstrømningen. Det drejer sig nemlig om mange penge på de to poster. Det drejer sig formentlig om et manglende skattebeløb på 1½-2 milliarder kr., ja, måske endnu mere — vi ved ikke noget om det, selv om vi har spurgt finansministeren om det gentagne gange. Det er da klart, at hvis man gennemfører en skattepolitik, hvorved lønmodtagerne rammes ganske hårdt, men undtager den anden meget stor befolkningsgruppe, kan man ikke forvente, at den politik, man fører, skal få de resultater, lærebøgerne foreskriver. Der er tale om praktisk politik her, og finansministeren har efter min mening ikke ført den praktiske skattepolitik, som han burde have ført. Også af den grund må en momsforhøjelse efter min mening virke ganske urimelig og uretfærdig.

Må jeg sige om forslaget om ophævelse af afgiften på papir og pap, at det kan vi naturligvis tiltræde. Mit partis afgiftspolitiske ordfører, hr. Egon Jensen, har gentagne gange rejst dette spørgsmål, som også har været indgående behandlet i det såkaldte kulegravningsudvalg, og finansministeren

har vist også ved flere lejligheder herfra givet udtryk for en positiv interesse for at få denne afgift ud af verden. Lidt godt er der altså ved dette kompleks af forslag.

Jeg synes, man i denne forbindelse også må have lov til her fra folketingets talerstol at nævne tillidsmand Enoch Nielsen fra papirarbejderne; han har været en utrættelig forkæmper for at få denne afgift ophævet, og han er altså i den lykkelige situation nu, at han kan se det foreslået, som alle partierne i kulegravningsudvalget har været enige om. Man kan synes, det er lidt underligt, at man nu hiver dette ud af kulegravningsudvalget og fremsætter det som selvstændigt forslag, men det skal vi ikke gøre vrøvl over; vi er glade for, at forslaget fremkommer, og kunne måske også tænke os andre af de mindre afgiftsområder trukket frem ret hurtigt til en lignende behandling.

Jeg vil gerne til slut sige, at det er et spørgsmål, hvorvidt man ikke bør sætte loven i kraft på et noget tidligere tidspunkt. Jeg ved, at man inden for papirbranchen har drøftet spørgsmålet; vi har fået henvendelser om det, og måske har finansministeren også fået det. Jeg tror, man inden for branchen ville være lykkelig for at få fremskudt datoen for ikrafttrædelsen, hvis det kan lade sig gøre. Det er noget, der har meget stor betydning for beskæftigelsen inden for denne branche.

Hans Kjær: Jeg forstod, at hr. Grünbaum på sit partis vegne tog afstand fra to af de tre foreliggende forslag og karakteriserede dem som konservativ politik. Må jeg derfor sige, at i min gruppe ville man naturligvis have været mere begejstret for at drøfte momsforhøjelser, hvis man havde kunnet gøre det som et led i en egentlig skattereform, end man af naturlige grunde kan være, når det drejer sig om en strammingspolitik.

Ordføreren for mit parti i den foregående sag sagde, at der i alle lande til alle tider er for høje skatter, og det er vel også en almindelig opfattelse om afgifterne. Jeg tror nu ikke, man skal lægge så megen vægt på, hvad man kan indhente af oplysninger fra et interview, heller ikke i Berlingske Tidende. Det er vist ganske naturligt, at ligegyldigt hvem man spørger, hvordan deres økonomi er, har de større forståelse for, at